

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครูโรงเรียนในกลุ่ม
เครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตี๋ยว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากระบี่

Student Care and Support System Performance as Perceived by Teachers of
Sinpun Khok Han Pru Tiao Network Schools under Krabi Primary Educational
Service Area Office

¹ศตพร เลิศล้ำไตรภพ, ²สาลิณี มีเจริญ, ³ละมุล รอดขวัญ, และ ⁴วรรณรี ปานศิริ

¹Sataporn Loetlamtraiphop, ²Salinee Mecharoen, ³Lamun Rodkhwan, and

⁴Wannaree Pansiri

¹วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

¹Southern College of Technology, Thailand.

²³⁴วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

²³⁴College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin,
Thailand.

²E-mail: rodkhwan.la@gmail.com Tel: 0819794350

Received August 20, 2022; Revised September 26, 2022; Accepted September 29, 2022

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครู 2) เปรียบเทียบทัศนะของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ วิจัยนี้เป็นเชิงสำรวจ ประชากรคือ ครู พนักงานราชการ ครูอัตราจ้าง และผู้รับผิดชอบโครงการ 152 คน กลุ่มตัวอย่าง 108 คน ซึ่งได้กำหนดขนาดกลุ่มโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครสซีและมอร์แกน แล้วสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ท มีค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 - 1.0 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแปรปรวน ทดสอบรายคู่ ใช้ Fisher's Least-Significant Difference (LSD) และวิเคราะห์เนื้อหาใช้ Content Analysis ผลการวิจัย พบว่า 1) ทัศนะของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับดี 2) ครูที่มีเพศต่างกัน มีทัศนะต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ต่างกัน ครูที่มีตำแหน่งและประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนะต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และครูที่มีกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกัน มีทัศนะต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 3) ปัญหาและข้อเสนอแนะ โรงเรียนยังขาดความต่อเนื่องในการใช้ระเบียบสสมในการเก็บข้อมูลนักเรียน ควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในเรื่องของระเบียบสสมให้ชัดเจน

องค์ความรู้ที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนได้นำไปใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เหมาะสมเพื่อนำไปเสนอต่อผู้เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ: ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน; การบริหารโรงเรียน; โรงเรียน

Abstract

This article aimed to study (1) to study the creative leadership of administrators, 2) to compare the creative leadership of administrators, and 3) to propose solutions and suggestions. This study employed a quantitative approach. Data were collected from questionnaires administered with 140 teachers. The data were statistically analyzed by percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA and content analysis. The research results were found as follows;

(1) On the creative leadership of administrators were rated as good overall; and

(2) On the comparison of the creative leadership of administrators, (a) the teachers with different sexes, educational background, academic standing and experience did not have a different opinion and (b) the teachers had a different opinion towards creative leadership in each field as trust, building human relations, leadership of leaders Innovation, creativity support emphasis on people and processes, services, decentralized decision-making, change management, team learning and communication.

(3) On the problem solving and suggestions: administrators should encourage teachers to develop themselves by creating technological innovations to keep up with the current situation.

The knowledge gained will be useful for school administrators to use as a guideline for self-development in a creative leadership role.

Keywords: Creative Leadership; School Administrators; Schools

บทนำ

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นงานหนึ่งที่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องดำเนินการเพื่อให้มีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ มีความชัดเจน มีการประสานงานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนรวมทั้งวิธีการ กิจกรรมและเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีแนวคิดในการดำเนินงานกล่าวคือ ความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิตเพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่างกัน ซึ่งแนวดำเนินงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือการส่งเสริมสิ่งที่เป็นจุดเด่นของนักเรียน การป้องกันและการแก้ไขปัญหาโดยมีวิธีการและเครื่องมือของการดำเนินงานสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติดเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน (กรมสามัญศึกษา, 2544)

จากรายงานโรงเรียนในสังกัดเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ พบว่า มีโรงเรียนหลายโรงที่นักเรียนมีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ และพฤติกรรมที่ไม่พึง

ประสงค์บางอย่าง เช่น การคบเพื่อน พฤติกรรมเสี่ยงต่อสารเสพติด เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แต่งกายผิดระเบียบ ติดเกมส์ ทะเลาะวิวาท ลักขโมยและออกกลางคืน แต่ก็ยังมีหลายโรงเรียนที่สามารถจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ผลดีจนประสบผลสำเร็จ เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง ชุมชน ตลอดจนหน่วยงานต้นสังกัด การแก้ไขปัญหาเพื่อให้การพัฒนานักเรียนเป็นไปตามความมุ่งหวังนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรทางการศึกษาที่ทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้นจะเป็นหลักในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด ด้วยความรักและเมตตาต่อศิษย์ และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาชีวิตของเยาวชนให้เติบโตงอกงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่, 2562)

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครูโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เพื่อนำผลที่ศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว ให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและสภาพสังคมในปัจจุบันต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครู
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครู **แตกต่างกัน** ตามตัวแปร เพศ ตำแหน่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ในการทำงาน

การทบทวนวรรณกรรม

การพัฒนาคุณภาพของนักเรียนทุกคน เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมุ่งหวังให้นักเรียนจะเติบโตอย่างมีคุณภาพรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ อารมณ์ มีสุขภาพจิตที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้นได้มีผู้ให้แนวคิดและกล่าวถึงไว้หลากหลาย เช่น กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2546), เจริญศักดิ์ อินอุเทน (2551), เพ็ญศรี นิตยา (2551), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ว่า นอกจากการดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มทั่วไปเป็นสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปทั้งทางด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนทั้งในเชิงบวกและลบเช่นกันเป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งมอมเมาเยาวชน ปัญหาครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตก กังวล ความเครียด ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือ และข้อมูลที่แท้จริงจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกคน โดยเฉพาะผู้ปกครอง และบุคลากร ครูทุกคนในโรงเรียน

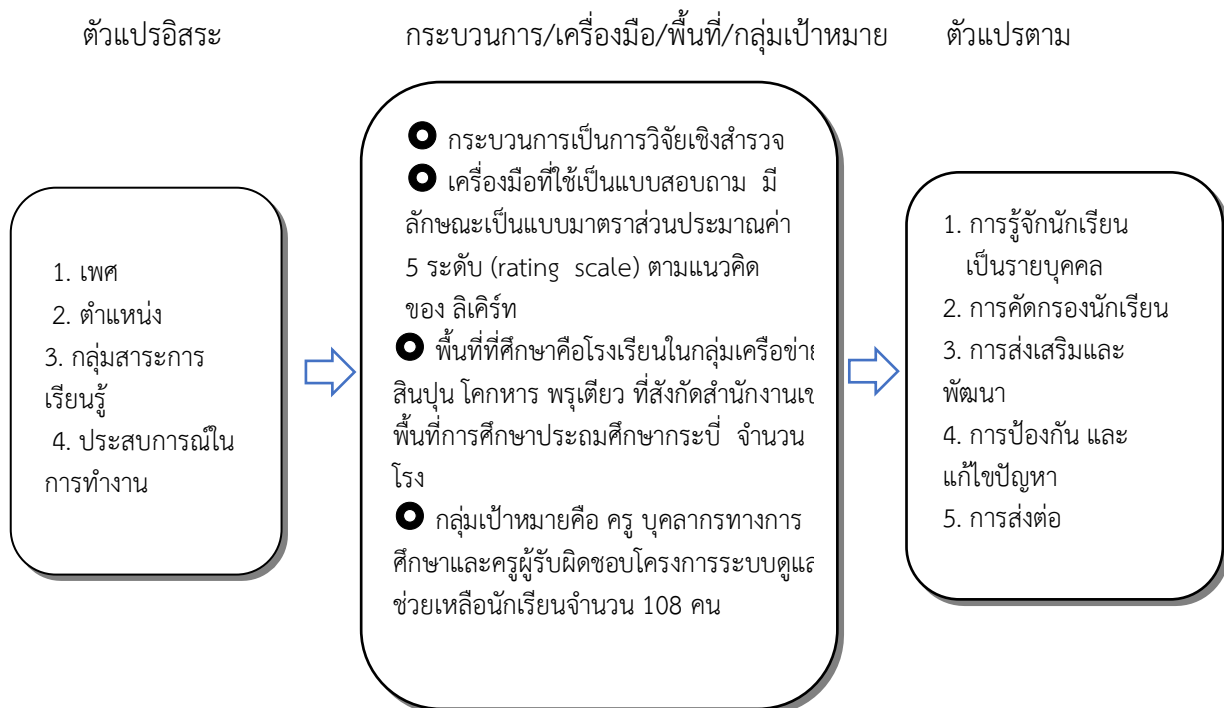
แนวคิดการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการส่งเสริมการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติดและมีความสุขในการดำรงชีวิตในสังคม ซึ่งกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2546) ได้กำหนดกระบวนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ 5 ด้าน 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อ

จากการศึกษางานวิจัย ของศิริ โขศสกุล (2559), เอกชัย ภูผา (2559), จำเริญ นาคุไร และคณะ (2559), วิราภรณ์ ส่งแสง และคณะ (2559) ยุติ โกสุมาลย์ (2560) และบุญขริศม์ พันธุ์วัฒน์ (2560) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพบว่า การดำเนินงานจะต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และกำหนดบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน ผู้บริหาร ครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมและการแก้ปัญหานักเรียนอย่างมีเอกภาพและประเมิณผลภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่อง เพื่อหาแนวปฏิบัติกรดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เหมาะสมตามบริบทของแต่ละโรงเรียนให้มีความยั่งยืน

สรุปได้จากการศึกษา เอกสาร ตำรา งานวิจัยและแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และนำแนวคิดของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข มาเป็นกรอบแนวคิดในการทำวิจัยครั้งนี้ ซึ่งแนวคิดของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อ

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข 5 ด้าน รายละเอียด ดังภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่ทำการวิจัยคือโรงเรียนในเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ จำนวน 10 โรงเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ครูและบุคลากรในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว จำนวน 152 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่, 2563) กลุ่มตัวอย่างคือครู บุคลากรทางการศึกษา และครูที่รับผิดชอบโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 108 คน ซึ่งได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1977) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%, และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากตามรายชื่อครูจนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นชนิดเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 สอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่าย สินปุน โคกहार จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert, 1976)

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Opened Ended Question) ให้เขียนตอบแบบสอบถามสร้างจากแนวคิดของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตัวแปร (Index of Intend-Objective Congruence; IOC) พบว่าอยู่ระหว่าง .80 -1.00 แล้วนำไปทดลองใช้กับครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .946 การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว ผ่านทางระบบ E - Office ของโรงเรียน จำนวน 10 โรง เพื่อขอเก็บข้อมูลจากครูและบุคลากร ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2563 และได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 92 ฉบับ จาก 108 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95 แล้วนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ จัดเรียงลำดับแล้วลงรหัสเพื่อประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครู ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามที่ละข้อไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยและใช้จุดกึ่งกลางระหว่างระดับเป็นจุดแบ่งตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2554)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครู ตามตัวแปรเพศ ตำแหน่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ทำงานในภาพรวม รายด้านและรายข้อ ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่า F-test และใช้สถิติทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว

(One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบ LSD เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากรครั้งละหลายคู่ ส่วนการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะ ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่าย
สินปุน โคกहार พรุเตียว โดยรวม อยู่ในระดับดี รายละเอียด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทักษะของ
ครู โดยรวมและรายด้าน

ที่	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ทักษะของครู		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.03	0.46	ดี
2.	การคัดกรองนักเรียน	4.02	0.43	ดี
3.	การส่งเสริมและพัฒนา	4.08	0.33	ดี
4.	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.19	0.30	ดี
5.	การส่งต่อ	4.10	0.34	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม		4.08	0.32	ดี

จากตาราง ที่ 1 พบว่า ทักษะของครูต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับดี สำหรับด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.30) รองลงมาคือการส่งต่อ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.34) การส่งเสริมและพัฒนา ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.33) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.46) และการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.43) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความแปรปรวนการเปรียบเทียบทักษะของครูต่อการดำเนินงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปรเพศ พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่นัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าครูที่มี
เพศต่างกัน มีทักษะต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน **ตัวแปรตำแหน่ง** พบว่า โดยรวม
มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการคัดกรองนักเรียน และการส่งเสริมและพัฒนา มี
นัยสำคัญที่ระดับ .001 การป้องกันและแก้ไขปัญหา มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มี
นัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีทักษะโดยรวมแตกต่างกัน เพื่อพิจารณารายด้าน ครูที่มี
ตำแหน่งต่างกัน มีทักษะต่อการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา และการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหา แตกต่างกัน **ตัวแปรกลุ่มสาระการเรียนรู้** โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อ
พิจารณารายด้าน พบว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการส่งต่อ มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 การคัดกรอง
นักเรียน มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าครูที่มีกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกันมีทักษะต่อการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมแตกต่างกัน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียนและการส่ง
ต่อนักเรียน โดยรวมแตกต่างกัน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียนและการส่งต่อ
แตกต่างกัน **ตัวแปรด้านประสบการณ์ในการทำงาน** โดยรวมมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายด้าน ด้าน
รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาและการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหา มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทักษะต่อการ
ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน ครูที่มีประสบการณ์ในการ
ทำงานต่างกัน มีทักษะต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัด

กรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนาและการป้องกันและแก้ไขปัญา แตกต่างกัน **ตัวแปรด้านการส่งต่อ** พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าครูที่มีเพศ ตำแหน่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนคติต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อ ไม่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัยด้านปัญหาและข้อเสนอแนะ พบว่า โรงเรียนยังขาดความต่อเนื่องในการใช้ระเบียบสะสมในการเก็บข้อมูลนักเรียน ขาดการประสานงานระหว่างชั้นเรียน การให้ความรู้แก่ครูและบุคลากร ตลอดจนการใช้ข้อมูลด้านครอบครัวของนักเรียนเพื่อจัดแบ่งเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาอย่างไม่เพียงพอ ขาดการส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและการสนับสนุนให้ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้นโรงเรียนควรจัดอบรมให้ความรู้ครูและบุคลากรในเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และควรส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองเพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ทัศนคติของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับดี เนื่องจากครูมีการวางแผนการปฏิบัติงาน มีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน ตลอดจนการส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม จัดกิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม และสร้างความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความถูกต้อง เป็นระบบต่อเนื่องและผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริ โชคสกุล (2559), เอกชัย ภูผา (2559) และ จำริญ นาคอุไร และคณะ (2559) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

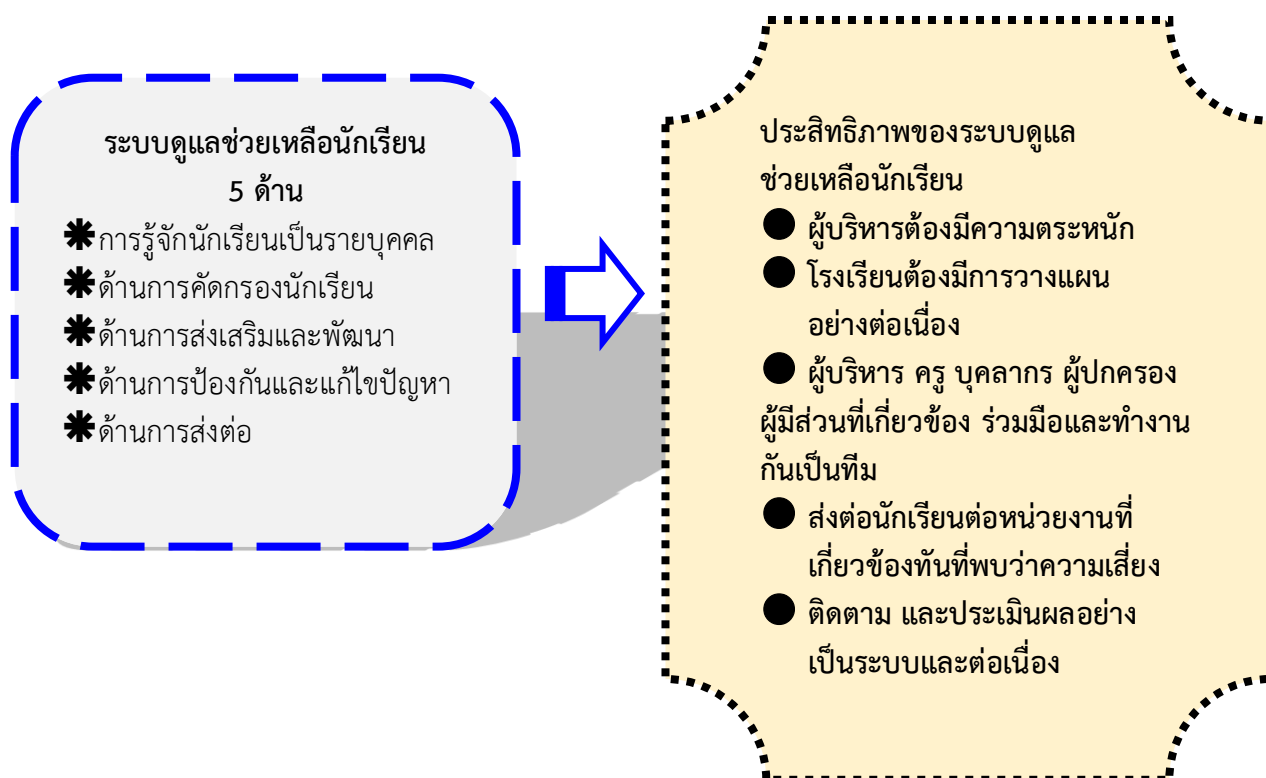
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนคติของครู ตามตัวแปร เพศ ตำแหน่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า 1) ครูที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยความตั้งใจ เต็มใจเพื่อให้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนบรรลุเป้าหมายขององค์กรตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดาร์รัตน์ เลิศสุวรรณโรจน์, (2551), เอกชัย ภูผา (2559) จำริญ นาคอุไร และคณะ (2559) ยุติ โกสุมาลย์ (2560) และสมพร สุทัศน์ย์ (2544) พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน 2) ครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีทัศนคติต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปัจจัยสภาพแวดล้อมในหน้าที่งานที่ทำ เช่น ตำแหน่ง ความก้าวหน้า หัวหน้างาน ตลอดจนเพื่อนร่วมงาน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้ในงานของบุคคล ตลอดจนปัจจัยสภาพแวดล้อมของงาน ได้แก่ รูปแบบ การบริหาร นโยบายและขั้นตอนการทำงาน กลุ่มงานที่เกี่ยวข้อง สภาพแวดล้อมการทำงาน ตลอดจน ประโยชน์และผลตอบแทน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพันธ์ เชนนันท์, (2559), จำริญ นาคอุไร และคณะ (2559), ยุติ โกสุมาลย์ (2560) และเอกชัย ภูผา (2559) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะครูมีความรู้และทักษะในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้านไม่เหมือนกัน 3) ครูที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกัน มีทัศนคติต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกันมีแนวทางในการจัดกิจกรรมดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่างกัน และมีความรู้ ความเข้าใจการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) ที่กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจนโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ มีครูประจำ

ชั้น/ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ตลอดจนครูทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4) ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ของครูและบุคลากรไม่เหมือนกัน ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ความอดทนในงานน้อย สถานภาพและความอาวุโสก็มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวดี โกสุมาลย์ (2560), เอกชัย ภูผา (2559) และแนวคิดของกรมสุขภาพจิต (2546) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนะและแนวคิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและสอดคล้องกับแนวคิดของกรมสุขภาพจิตที่กล่าวว่า ปัจจัยในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วยปัจจัยสำคัญดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการให้การสนับสนุนการดำเนินงาน หรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ ครูทุกคน และผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและมีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดและมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงานโดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียนรวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียนและการอบรมให้ความรู้ และทักษะรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะเรื่องทักษะการปรึกษาเบื้องต้นและแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครูยังขาดความต่อเนื่องในการใช้ระเบียบสะสมในการเก็บข้อมูลนักเรียน ขาดการประสานข้อมูลระหว่างชั้นเรียน ขาดการให้ความรู้แก่ครูและบุคลากรตลอดจนการใช้ข้อมูลด้านครอบครัวของนักเรียนเพื่อจัดแบ่งเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง ขาดการส่งเสริมให้ผู้ปกครองนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่าง ๆ จึงควรจัดอบรมให้ความรู้ครูและบุคลากรในเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และส่งเสริมและสนับสนุนการ จัดกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่องและจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงและให้ความรู้ด้านการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ และร่วมมือกันแก้ปัญหาของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระ โออ้อม (2549), จารุวรรณ คันธรัตน์ (2547) ภัทริยา ดังก้อง (2549), และประดับ บุญธรรม ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพบว่าโรงเรียนเห็นความสำคัญกับการเตรียมการและวางแผนการดำเนินการโดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการที่ประกอบด้วย ทีมผู้นำและทีมทำเพื่อให้ได้บุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถมาเป็นผู้รับผิดชอบในการทำงาน มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครูเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่ให้โรงเรียนนำไปปฏิบัติและพัฒนา ระบบดูแลนักเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังแสดงดังภาพ

ภาพที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากภาพที่ 2 แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียน สรุปได้ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูแนะแนว ต้องรู้จักข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่ ครอบครัวทั้งด้านสุขภาพ ด้านความสามารถ ด้านครอบครัว ด้านสารเสพติด ด้านความปลอดภัย ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านพฤติกรรมทั้งด้านบวก และด้านลบ และด้านอื่น ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย กระทำโดยครูที่ปรึกษา มีการรวบรวม จัดเก็บ วิเคราะห์ และสามารถนำมาใช้ได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ
2. การคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษา คณะกรรมการคัดกรองหรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องต้องจัดกลุ่มนักเรียน ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนหรือหน่วยงานต้นสังกัด
3. การส่งเสริมและพัฒนา โรงเรียนควรสนับสนุนส่งเสริม ให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่ปัญหา เพื่อให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น โดยการใช้เทคนิควิธีการ และการดำเนินงานอย่างหลากหลาย
4. การการป้องกันและแก้ไขปัญหา โรงเรียนต้องจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อรองรับนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหา และกลุ่มเสี่ยงและดำเนินการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น อีกทั้งครูที่ปรึกษาต้องดำเนินการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนและประสานงานกับครูแนะแนวและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยไม่ปล่อยให้นักเรียนให้เป็นปัญหาของสังคม
5. การส่งต่อ โรงเรียนต้องดำเนินการทันทีเมื่อพบนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง แล้วส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อไป

สรุป

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องประกอบด้วยปัจจัยสำคัญดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งครู ครูแนะแนว ครูที่รับผิดชอบโครงการ และบุคลากรของโรงเรียนทุกฝ่ายต้องตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือเข้าร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ ครูทุกคน และผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักในความสำคัญของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและมีความยินดี เต็มใจที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดและมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอ ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียนรวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียนและการจัดการอบรมให้ความรู้และฝึกทักษะแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารแก่ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลง พัฒนาในด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทักษะของครูในเครือข่าย สินปุน โคกहार พรุเตียว โดยรวมอยู่ในระดับดี ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เหมาะสมเพื่อนำไปเสนอต่อผู้เกี่ยวข้องและสามารถประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ ของโรงเรียนในเครือข่าย สินปุน โคกहार พรุเตียว แตกต่างกัน ดังนั้นหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรต่อยอดการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัด และใช้ผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรสื่อสาร พบปะ พูดคุย กับครู ผู้ปกครอง เพื่อร่วมกันการป้องกันและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับนักเรียน และควรจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของนักเรียนแต่ละบุคคล ครูควรเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนในการป้องกันปัญหา คอยให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนทุกกลุ่มโดยใช้วิธีการที่เหมาะสมและเมื่อพบนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาควรส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องโดยตรง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำข้อเสนอแนะนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการในการจัดทำแผนพัฒนาเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มเสี่ยงต่อไป รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณ จัดหา จัดซื้อ สื่อและวัสดุสนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย สินปุน โคกहार พรุเตียว ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ว่าอยู่ในระดับดี ที่สำคัญคือสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนหรือในองค์กรของตนเองได้กับครู และในการวิจัยครั้งต่อไป คือ 1) ควรทำวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายหรือในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ เพื่อนำผลการศึกษาของแต่ละเครือข่ายมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) ควรศึกษารูปแบบวิธีการแปลกใหม่ในการดำเนินงาน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เปรียบเทียบกับวิธีการหรือแนวคิดเดิมแนวนำมาวางแผน
ต่อการดำเนินงานต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมสามัญศึกษา. (2544). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.
กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมสุขภาพจิต. (2546). คู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1-ช่วงชั้นที่ 2. กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์
ทหารผ่านศึก.
- จารุวรรณ คันธรัตน์. (2547). ทำการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่
ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จำเริญ นาคอุไร และเบญจวรรณ กี่สุขพันธ์. (2559). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเบญจมรา
ชาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ณัฐพันธ์ เจริญนนท์. (2559). การจัดการทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ดารารัตน์ เลิศสุวรรณโรจน์. (2551). ความพึงพอใจในงานของลูกจ้าง : กรณีศึกษาสถานประกอบการอุตสาหกรรม
ผลิตคอนกรีต จังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เตรียมศักดิ์ อินอุเทน. (2561). ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราช
ภัฏสกลนคร.
- เพ็ญศรี นิตยา. (2551). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ยุวดี โกสุมาลย์. (2560). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- วีระ โอบอ้อม. (2549). การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอบ้านลาด
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ.
(วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมพร สุทัศนีย์. (2544). จิตวิทยาการปกครองชั้นนักเรียน. กรุงเทพฯ: คอทฟอร์ม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง. (2562). รายงานข้อมูลสารสนเทศ. กระบี่: เอกสารอัดสำเนา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชูศรี พันธ์วัฒน์. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัด
กรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าวกว๊าน จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ภทริยา ดังก้อง. (2551). *การศึกษาผลสำเร็จการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสวิทยาเขต
เวียงโกศัย 1 จังหวัดแพร่*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- เอกชัย ภูผา. (2559). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสตรีระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 14*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins
Publishers.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1977). *Determining Sample Sizes for Research Activities. Educational
and Psychological Measurement*. 30, 607-610.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale, Reading in Attitude Theory and
Measurement*. New York: Wiley & Son.